

úřadu. Zabavení ve smyslu Šu 325 ex. ř. stane se ovšem podle předpisů Šu 294—298 ex. ř., na něž se tam poukazuje. Ale, poněvadž vkladní list o spořitelním vkladu, na něž by ovšem jinak bylo možno vésti exekuci jen dle Šu 296 ex. ř., jest v soudní úschově, jest přípustna jen exekuce ve smyslu Šu 325 ex. ř. a dvorního dekretu ze dne 22. března 1784 č. 266 lit. e) sb. z. s. tím způsobem, že kromě vyrozumění dlužníka podle Šu 294 první odstavec ex. ř. se doručí záповěď jak schovacímu (bernímu) úřadu, tak i soudu jakožto úřadu poukazujícímu (§ 295 první odstavec ex. ř.) a proto výkon zabavení nastává doručením záповědi soudu jakožto úřadu, jemuž náleží právo nakládati podstatou.

Čís. 6832.

**Ochrana nájemců (zákon ze dne 26. března 1925, čís. 48 sb. z. a n.).
O nároku dřívějšího nájemníka na opětne pronajetí místností jest rozhodovati v řízení sporném.**

(Rozh. ze dne 24. února 1927, R I 102/27.)

V žalobě, podané u okresního soudu, uplatnil žalobce oba nároky, které § 1 (3) zákona o ochraně náj. ze dne 26. března 1925 čís. 48 sb. z. a n. vypovězenému nájemníkovi vyhrazuje, totiž 1. nárok, by mu žalovaný znova pronajal místnosti, jichž výповěď si z důvodů Šu 1 (2) čís. 10 a 12 zák. o ochr. náj. vymohl a jichž prý nepoužil k účelu, pro který výповěď byla povolena, 2. nárok na náhradu škody 26.500 Kč. První soud vyhověl námitce nepřípustnosti pořadu práva ve příčině nároku čís. 1, pokládaje za to, že o tomto nároku jest rozhodovati v řízení mimosporném; naproti tomu nevyhověl námitce věcné nepřípustnosti ve příčině nároku čís. 2, odvolávaje se na předpis Šu 49 čís. 5 j. n. Rekursní soud na rekurs žalobce do usnesení k čís. 1. a na rekurs žalovaného do usnesení k čís. 2., změnil usnesení prvního soudu a rozhodl právě opačně, nevyhověl námitce nepřípustnosti pořadu práva k čís. 1., nařídil prvnímu soudu, by v tomto směru o žalobě dále jednal, a vyhověl námitce věcné nepřípustnosti k čís. 2. a odmítl v tomto směru žalobu. Toto usnesení k čís. 2. zůstalo žalobcem nenapadeno, takže jest již pravoplatně rozhodnuto, že dovolaný okresní soud pro nárok na náhradu škody 26.500 Kč věcně příslušným není. Naproti tomu podal však žalovaný dovolací rekurs do usnesení rekursního soudu k čís. 1., pokud jím byl uznán pořad práva za přípustný. Pro nárok čís. 1. nebyla nepřípustnost okresního soudu — předpokládaje, že by byl vůbec pořad práva přípustný — ani namítána.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jde již jen o otázku, zda o nároku dřívějšího nájemníka na opětne pronajmutí místností jest rozhodovati v řízení mimosporném či sporném. Dovolací soud plně souhlasí se soudem rekursním, že jest přípustna jen cesta sporu. Nutno vycházeti ze zásady Šu 1 nesp. říz. ze dne

9. srpna 1854 čís. 208 ř. z., že soudy jednají v mimosporném řízení jen pokud jim to zákony nařizují. Jest tedy pravidlem, že o sporných nárocích soukromoprávních se jedná a rozhoduje pořadem práva, pokud by výjimečné zákony nepředpisovaly opak. Takového výjimečného předpisu pro souzený případ není. Zákon o ochraně nájemníků obsahuje předpisy o řízení mimosporném toliko pro jednání a rozhodování o přípustnosti výpovědi (§ 4 odst. 2) a o zvýšení nebo úpravu nájemného (§ 23 odst. 3), nikoli však také pro nároky stanovené v §u 1 odst. (3), o který tu jde, ani pro obdobné nároky podle §u 1 odst. (2) čís. 9, ani pro jiné nároky stanovené v témže zákoně, na př. v §§ 18. a 20, na které již rekursní soud správně poukázal. Ve všech těchto případech nastupuje již zase pravidlo pořadu práva. Poukazuje-li dovolací rekurs na předpisy §§ 5 a 23 zák. o ochr. náj. ve příčině útrat a vyvozuje-li z toho, že to jsou právě výjimky, ve kterých platí řízení sporné a že jinak se provádí zákon o ochraně nájemníků v řízení mimosporném, spočívá tento názor na neporozumění uvedeným předpisům, které právě jsou určeny pro řízení mimosporné a byly nutny, ježto by jinak v řízení mimosporném, kde není stran ve smyslu civilního řádu soudního a kde není přisudku útrat jednomu účastníku proti druhému, bez zvláštního zákonného předpisu o náhradě útrat nemohlo býti rozhodováno. Předpis §u 29 zák. o ochr. náj., na který dovolací rekurs rovněž odkazuje, platí co do poplatků zase jen pro řízení mimosporné v tomto zákoně nařízené.

Čís. 6833.

Pro rozsah nároku na věno jest rozhodnou doba, kdy byl nárok vznesen.

Při výměře výše věna dlužno vzítí za základ majetek obou rodičů.

Vyplacení věna nelze uložit rodičům rukou společnou a nerozdílnou.

Při výměře věna nelze uložit povinnost platiti úroky za dobu minulou.

(Rozh. ze dne 24. února 1927, R I 121/27.)

K žádosti provdané dcery uložil soud první stolice rodičům, by jí vyplatili věno 208.000 Kč rukou společnou a nerozdílnou. Rekursní soud k rekursům dcery a rodičů změnil napadené usnesení v ten rozum, že uložil rodičům vyplatiti věno 250.000 Kč rukou společnou a nerozdílnou do šesti měsíců.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacím rekursům dcery a rodičů potud, že určil věno na 170.000 Kč, jež jsou do dvou měsíců povinni rodiče vyplatiti, otec 120.000 Kč a matka 50.000 Kč.

Důvody:

Manželé Jan a Marie V-ovi nemohou odpírati své manželské dceři Marii V-ové, provdané R-ové, věno z důvodu, že se provdala proti jejich vůli, když sami připouštějí, že dali svolení ke sňatku. Proč tak učinili,